

Μήπως την είδε κανείς; Μήπως την άκουσε κανείς; Πάει, χάθηκε η πρωθυπουργός μας! Αντί να βρίσκεται στις επάλξεις και να δίνει μάχες για να κερδίσει τη χαμένη εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων, αντί να προκαλεί καθημερινά τον Τόνι Αμποτ να βγει από τα χαρακώματα για να την αντιμετωπίσει, η Τζούλια Γκίλαρντ φαίνεται ότι παρέδωσε τα όπλα και περιμένει σταϊκά την θανατική ποινή για το Εργατικό Κόμμα από τους ψηφοφόρους. Ομπρος τίς δεξιάς παράταξης που την έχρισε πρωθυπουργό και περιστοιχισμένη από ανόπους συμβούλους που την χρεοκόπισαν, η πρωθυπουργός δεν θα ξάσει απλά τις εκλογές. Θα είναι υπεύθυνη για την απώλεια μιας γεννιάς νεαρών πολιτικών με πιγεικές ικανότητες και αρχηγικές φιλοδοξίες για το μέλλον τού Κόμματος. Άλλα και όποιος την αντικαταστήσει θα πρέπει να έχει ιώβειο υπομονή γιατί θα καθήσει αρκετά χρόνια στα έδρανα τής αντιπολίτευσης μέχρι το Εργατικό Κόμμα ανακτήσει τη χαμένη έδαφος ύστερα από την πανωλεθρία.

Πιστή υπρέπει τού οικονομικού κατεστρέμενου, η συντηρητική κα Γκίλαρντ, προτιμά την ταπεινωτική πήτα παρά τη σύγκρουση με τους νεοφιλελεύθερους για κοινωνική δικαιοσύνη, για την προστασία των «μικρών» από την ασυδοσία και απλοποίηση των «μεγάλων» και αφήνει τη χώρα να κατρακυλήσει σε οικονομική ύφεση.

Ασφαλώς θα ρωτήσω, αφού δεν είχε την διάθεση νί το κουράγιο να συγκρουστεί με τους Λίμπεραλ για τα ιδεώδη τού Εργατικού Κόμματος, γιατί δεν παραιτήθηκε όταν ο Κέβιν Ραντ διεκδικούσε την αρχηγία; Αφού π εκλογική πήτα δεν είναι ανατρέψιμη με την αρχηγία της, γιατί δεν αφήνει κάποιον άλλον μήπως, τουλάχιστον,

Κόσμια και... μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΕΝΩ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΒΟΥΛΙΑΖΕΙ ΣΑΝ ΤΟΝ «ΤΙΤΑΝΙΚΟ»

Κατέβασε τα ρολά η κυβέρνηση Γκίλαρντ

μειώσει το μέγεθός της; Αν π κα Γκίλαρντ πιστεύει ότι εξασφάλισε την υπεροφημία της με τα δύο νομοσχέδια για τα άτομα με ειδικές ικανότητες και το πρόγραμμα Γκόνσκι είναι υντωμένη γιατί ο Τόνι Αμποτ δεν θ' αφήσει τίποτε όρθιο με πρόσοχη με την πανωλεθρία.

Θα ρωτήσετε και τί μπορεί να κάνει π πρωθυπουργός για ν' αντιστρέψει το ρεύμα και π απάντηση μου είναι «τίποτε» γιατί τώρα είναι πολύ αργά. Ομως, όταν ανακοίνωσε την πημερομνία των εκλογών θα μπορούσε να είχε κάνει πολλά μέχρι σήμερα, κυρίως χαράσσοντας στην άμμο μια διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στα ιδεώδη τού Εργατικού Κόμματος και τον νεοφιλελευθερισμό τού Τόνι Αμποτ. Δεν μιλάμε για ταξικό πόλεμο, όπως είπε ένας από τους υποστηριχτές της στην Κ.Ο., αλλά από πότε έγινε π κοινωνική δικαιοσύνη ταξικός πόλεμος; Από πότε είναι σωστό και δίκαιο οι μεγιστάνες να βιάζουν την δημοκρατία χρησιμοποιώντας σαν όπλο το

χρήμα τους, ενώ οι πολιτικοί σκύβουν το κεφάλι ανήμποροι να τους τραβήξουν τ' αυτί; Η κα Γκίλαρντ, όχι μόνο υπέκυψε στις ανώμαλες ορέξεις των μεγιστάνων για ν γίνει πρωθυπουργός, αλλά έπληξε σκληρά και τους αδύνατους, τους άνεργους και τις μπέρες που μεγαλώνουν μόνες τους οικογένειες για ν εξοικονομήσει πέντε φράγκα και να ικανοποιηθεί π κα Ράινχαρτ.

Ο λαός αγαπά και ψηφίζει ισχυρούς πηγέτες με πεποιθήσεις και αρχές για τις οποίες είναι έτοιμοι να δώσουν αγώνες, τον Χόουκ, τον Κίτινγκ, ακόμη και τον Χάουαρντ, όχι πολιτικούς χωρίς τσαγανό που άγονται και φέρνονται από απρόσωπους και άγονους παράγοντες.

Η κα Γκίλαρντ όφειλε να εξηγήσει στο λαό γιατί οι μεγιστάνες τού ορυκτού πλούτου πρέπει να πληρώνουν φόρο για την εκμετάλλευση τού εθνικού πλούτου που ανήκει σε όλο τον λαό και πως οι τράπεζες πρέπει να πληρώνουν μεγαλύτερο φόρο γιατί

τα κέρδη τους είναι δυσανάλογα μεγάλα για τις υπηρεσίες που προσφέρουν, πως οι πετρελαιϊκές εταιρείες πρέπει να πληρώνουν μεγαλύτερο φόρο επειδή χρεώνουν όσα θέλουν τους αυτοκινητούς και γενικά οι μεγιστάνες του πλούτου πρέπει να πληρώνουν μεγαλύτερο ποσοστό φόρου από τις μικρές επιχειρήσεις. Γιατί αν δεν πληρώσουν αυτοί μεγαλύτερους φόρους, π κυβέρνηση δεν θα έχει χρήματα να σπουδάσει τα παιδιά μας, να γιατρέψει τους αρρώστους μας, να σπιτώσει τους άστεγους, ν' ανακουφίσει τις μανάδες και τους άνεργους και να επιτρέψει στους συνταξιούχους να ζουν με κάποια αξιοπρέπεια.

Η κα Γκίλαρντ έπρεπε να πείσει τους ψηφοφόρους πως αν δεν έχει χρήματα ο λαός να ξοδεύσει, δεν υπάρχουν αρκετοί κροίσοι στην Αυστραλία για ν' αδειάσουν τα ράφια των κατασπόματων, για να γεμίσουν τις καφετερίες και τα εστιατόρια, για ν' αγοράσουν σπίτια και αυτοκίνητα. Να πει στους επιχειρηματίες πως χωρίς το δολάριο τού φτωχού κανείς τους δεν πρόκειται να κάνει κέρδη και να πλουτίσει. Γ' αυτό φεύγει π Φορντ, γι' αυτό χρεοκοπούν επιχειρήσεις, γι' αυτό π κυβέρνηση δεν μπορεί να πληρώσει για τις δαπάνες της.

Η κα Γκίλαρντ δεν είπε τίποτε απ' όλα αυτά επειδή δεν τα πιστεύει και το λάθος της δεν θα το πληρώσει αυτή από την βουλευτική αποζημίωσή της. Ο λαός θα πληρώσει ακριβά την ανικανότητά της να σκύψει πάνω από τον χαμπλόμισθο, από τον μικροεπιχειρηματία, από από την μονογονική οικογένεια και θα είναι κρίμα γιατί υπήρχαν μεγάλες προσδοκίες για την φλογερή κοκκινομάλλα με την γλώσσα αχθοφόρου και μυαλό μπάριστερ, όπως είχε πει κάποτε ο πατέρας της.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ Η SUCCESS STORY ΤΟΥ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Μέχρι κθες μάς έκαναν μαθήματα οικονομίας οι Τούρκοι, επειδή ο Ερντογάν κατάφερε με τις μεγάλες οικονομικές γνώσεις να σώσει την πατρίδα του και τα μαθήματα θα ήταν ίσως ευπρόσδεκτα έστω από έναν εχθρό μας, αλλά τα επεισόδια στην Κωνσταντινούπολη και αλλού διαψεύδουν παντηγυρικά τα οικονομικά επιτεύγματα του σουλτάνου. Είναι τουλαχιστον αφελείς όσοι πιστεύουν ότι οι Τούρκοι ξεσκόωθηκαν και έφαγαν το ξύλο τής αρκούδας από τα σώματα καταστολής επειδή διαφωνούν με την κατεδάφιση ενός κάπου, ή επειδή απαγορεύτηκε στα ζευγάρια να φιλιούνται στο δρόμο.

Ασφαλώς, η εξέγερση οφείλεται και στην καταπέση τής δημοκρατίας από τον Ερντογάν, όμως γεγονός είναι και ότι ο τούρκος πρωθυπουργός νομιμοποίησε και ειφάρμοσε μια στυγήν νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική ξεπουλώντας τις δημόσιες επιχειρήσεις και δίνοντας προνόμια στις τράπεζες και ξένους μεγαλοεπενδυτές για να ωφεληθούν μόνο το 20% των τούρκων πολιτών, ενώ το 80% δοκιμάζονται από τέτοια φτώχεια και μιζέρια που μεταναστεύουν για εργασία στο Τουρκμενιστάν ή άλλες γειτονικές χώρες.

Ηδη π ιστομία τής λίρας έχει γκρε-

μιστεί και διεθνείς οίκοι αξιολόγησης αναμένεται να υποβαθμίσουν την αξιοπιστία τής Τουρκίας με οδυνηρά αποτελέσματα όπως γνωρίζουν πολύ καλά οι έλληνες γείτονές τους.

«Τρεις μέρες, λένε οι σοφοί Ελληνες, κρατά το θάμα» και τόσο κράτησε το οικονομικό θαύμα τής Τουρκίας για ν' αποδειχτεί πως ο νεοφιλελευθερισμός είναι ένα θανατηφόρο όπλο στα χέρια των τραπεζών και των μονοπωλίων

Η ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Η Μαρία Ρεπούση πιστεύει ότι επειδή είναι επιστήμων -ιστορικός- έχει δικαίωμα να παραποιεί την ελληνική Ιστορία για να δώσει συγχωροχάρτη στά εγκλήματα των Τούρκων. Πρόσφατα προκάλεσε σάλο -γι' άλλη μια φορά- με τον ισχυρισμό ότι η θυσία των γυναικών του Σουλίου στο Ζαλογγο είναι ακόμη ένας εθνικός μύθος. Μπροστά στη γενική κατακραυγή, τα μάζεψε και αρνήθηκε ότι είπε κάτι τέτοιο, όμως, υπάρχει μαγνητοφωνημένη η δήλωσή της. Η Ρεπούση αμφισβήτησε και τη γενοκτονία των Ποντίων, προκαλώντας την αντίδραση τού αρχηγού της Φώτη Κουβέλη, όμως, αυτή η «επιστήμων» έχει αποδειχτεί αναξιόπιστη από τότε που αμφισβήτησε τη σφαγή των Ελλήνων στη Σμύρνη και έγραψε το διαβότο πως συνέβη... συνωστισμός στο λι-

μάνι της Σμύρνης.

Σε αθηναϊκή εφημερίδα διάβασα τα παρακάτω σχόλια τού δημοσιογράφου Μ. Ιγνατίου που αναδημοσιεύει επειδή με εκφράζουν απόλυτα:

«Είναι πολύ εύκολο για την κυρία Ρεπούση να «κατασκευάζει» και να διαστρεβλώνει ιστορικά γεγονότα. Αν ήταν πραγματική επιστήμων θα έπρεπε να καταφύγει σε αυτόπτες μάρτυρες και, μάλιστα, στους αγαπημένους της Αμερικανούς διπλωμάτες. Η μαρτυρία του προέντου Χόρτον, δεν μπορεί να διαψευστεί από «διαμετρήματα» του βελτινεκούς της Ρεπούση. Οι ανατριχιαστικές περιγραφές του Αμερικανού προέντου «για τη συστηματική εξολόθρευση των χριστιανικών πληθυσμών από τους μωαμεθανούς» κονιορτοποιούν τις απόψεις της, που αν και ιστορικός είναι ανιστόρητες.

Η αλήθεια, βέβαια, καταμαρτυρήθηκε και από